

Sigismund Schorckel

**AD ILLVSTRIS=||SIMVM PRINCIPEM, ET || DOMINV D. PHILIPPVM .I. DVCEM ||
POMERANIAE ETC.|| OB FILIVM RECENS NATVM || GRATVLATORIVM.||
PSALMVS V.|| VERBA MEA AVRIBVS PER=||CIPE DOMINE: LATINO CARMINE
REDDITVS || ET EIDEM DICATVS.|| AVTHORE.|| M. SIGISMVNDO SCHORKELIO
NAOBVRGENSE || professore bonarum literarum in Academia Gryphisualdensi,||
ANNO 1549. Mense Februario.||**

Lübeck: Balhorn, Johann d.Ä., 1550

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn880562250>

Druck   Freier Zugang

V076 durchgab

12. a. 2.

Hierin mehrere Faksimile!

~~Cq - 1293~~ 1-30.
~~C.H.f 1048~~ 1-83. Ink
C II f

Paläotype

<16. Jhd.

22/2

new To 70.00. Comp. 317

Universitäts
Bibliothek
Rostock

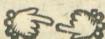
[http://purl.uni-rostock.de/
rosdok/ppn880562250/phys_0003](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn880562250/phys_0003)

24
434

AD ILLVSTRIS=
SIMVM PRINCIPEM, ET
DOMINVM D. PHILIPPVM .I. DVCEM
POMERANIAE ETC.
OB FILIVM RECENS NATVM
GRATVATORIVM.

PSALMVS V.
VERBA MEA AVRIBVS PER-
CIBE DOMINE: LATINO CARMINE REDDITVS
ET EIDEM DICATVS.

A V T H O R E.

M. SIGISMUNDO SCHORKELIO NAOBURGENSE
professore bonarum literarum in Academia Gryphiswaldensi.
ANNO 1549. Mensē Februario.

LVBECAE Typis suis recens excudebat
IOANNES BALHORN, Anno
CHRISTI M. D. L.

LECTORI

εἰ μὲν Ποίησις ἐσὶ μάνα καλλίσῃ
ἀείσαι περπάντη τῷ θεῷ
ἄρχωρδ^ό ἄνης ἵστε θεῶν νομίζετε
διό^θ ὁ εἰλιπτό^θ ἴφθιμό^θ
τὸ ποίημ^α ἐπουνίσσετε τίσι κέρ πικόπειο
φόρβῳ καὶ μάστισσῃ οἴησι
ἐπ ᾧ γέγραπται σιχοῖσι ἐντεῖ βούτοις
τὸ Αρχοντὸν περπάντη καὶ θεῷ.

P. V. VRATISLA.

AD ILLVSTRIS²⁴ TRISSIMVM ET CLEMEN⁴³⁵

TISSIMVM PRINCIPEM, ET DOMI-
NVM D. PHILIPPVM STETTINEN= SIVM, POMERANORVM, CAS= SVBIORVM, ET WANDA= LORVM DVCEM PRIN= CIPEM RVGIAE ET C.

OB FILIVM RECENS NATVM GRATVLATORIVM.

I Nclyte magnanimum Heroum de sanguine Princeps,
Quo gaudet Domino gens Pomerana suo.
Princeps quo tellus gelido subiecta Booti,
Audit adhuc uerbum maxime CHRISTE tuum.
Quo duce sanctorum reverentia debita legunt,
Floret, & hoc sprete tempore Pierides.
Acápe non duro Princeps nütissime uultu,
Quos mutat uersus nostra Thalia tibi.
Tota tuo gaudens plaudit Pomerania nato,
Loetatur domino quodq; sit aucta nouo,
Vtq; solet Pulsa Phœbæo lumine nube,
Clarus in offenso Cynibius ire die,
Diffuguntq; graues parientia nubila nimbos,
Cum Titan radijs disiicit illa suis.
Sic quoq; post uarias curas & mille pericla,
Ineruenturos præteritosq; metus,
Latæ nouo gaudet Pomerania princeps nato,
Te alebrans uoris optime CHRISTE püs.
Hos inter plausus & publica gaudia (quamuis
Nostra parum largo gurgite uena fluat
Quamuis sint alij, muse quibus ora liquore
Castalijs fontis friliore rigant)

Aij

Cune

Cum reliquis tamen & mea nre coniungere uota
Synceri fidus pectoris urget amor.
Magne puer, quo se Pomerania iactat alumno,
Et capit e cunis gaudia tanta tuis,
Longa tibi Deus & felicia tempora uite
Donet, ex exortus fate secunda tui
Ut facili pariter caris cum fratribus tuo,
In patris crescas munera magna tui
Vtq; tui magna mentis pietate parentes
Verba salutifera religionis amant.
Sic duce te fidi coelestia dicta ministri
AEterni regni semina sacra ferant
Ordinibus summis haec est dignissima cura,
Imperio mandat quam Deus ipse suo.
Te duce Pieridum coelestia sacra sororum
Ingenius artis, terra paterna colat,
Nam uelut Amphitryoniaden florere, deasq;
Castalidas iuncto foedere fama refert
He celebrant meritis Alcidae laudibus acta,
Viribus inuictis protegit ille deas
Sic dext heros generoso ut pectore musas,
Ingenius artis, cum pietate tegant
Hec uia, qua standant sublimis culmina celi
Et precium iusta pro pietate ferant
Fallor, an & clarum fausto tibi sydere nomen
Viribus ingenij signat Atlantiades?
Et que noscenti niueis super aethera bigis
Affulxit radijs Cynthia lata suis?
A studijs (mea me si non præsgia fallunt)
Pectora promittit, non aliena, bonis
Iam generose puer risu cognoscere parentes,
Ut tibi blanditijs oscula mixta ferant,
Incipe magne puer risu cognoscere matrem,
Gaudeat ut tanto leta puerperio
En tua circumstant lati cunabula fratres
Infiguntq; tuis oscula blanda genis

Noscenti

24

436

Nascenti sua dona ferunt, tibi Phœbus Apollo
Nec non Aōnij numina docta chorū
Iam tibi iucundi genialia tempora ueris
In cunas aderunt officiosa tuas,
Iam tibi prima nouos flores munuscula tellus
Fundet, ex ē tepido germina lata sūmū
En age foelici princeps adolescē, iuuante
Sydere, presidio cinctus ubiq̄s Dei
Inclita ut equiparans preclarī facta parentis,
Sūs merito prisca annumerandus aūs.
Hoc mecum quicunq; pīj, quos commoda tangunt,
Publica, sollicita mente precantur idem.
Hoc petit assiduis uotis Pomerania florens,
Gaudeat ut dominis tempora longa suis
At tu, cum patruo qui Balthica littora iusto
Imperio, placide celē Philippe regis,
Actipe pauca tuo natalia carmina nato
Scripta, nec ingenij numera sperne mei
Attulit ut quandam sua munera pauper ad aram
Et placuit pietas officiosa Deo,
Et tenui uulgi tenuissima munera reges
Interdum placida mente probare solent,
Sic quoq; tu placida precor hec clarissime Princeps
Mente legas nato carmina factō tuo.
Addimus & Sancti cārmen regale Davidis,
Quod populo scripsit rex pius ipse suo
Quo memorat, sacri cœlestia dogmata uerbi
Qualibus oppugnet gens scelerata modis
Que sua pro CHRISTI mendacia spargere uerbo
Audet, in exitium perdita turba sūmū
Ardentij Deum lessides mente precatur,
Ne sua corrumpi dogmata sacra sinat
Illud temporibus quia non male conuenit istis,
Ausonijs uertit nostra Thalia modis.
Accepito Princeps uultu mea scripta sereno,
Signa; sint animi qualiacung; mei.

A j

Pwgs

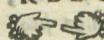
Perge bonas arteis cœlestias dona fieri,
Saluificaque pium religionis opus
Sic tibi cunctipotens placidissima tempora pacis,
Et uita tribuat tempora longa tue.
Sic tua felici proles adolescat in euo,
Et tecum fiant, cum seniore senes.

FINIS.

PSALMVS V^A

DAVIDIS LATINO CAR^E

MINE REDDITVS.

SVmme Deus, quem principio, quem sine parentem,
Authorem rerum, maximus orbis habet,
Huc aures aduerte tuas, mässime rerum
Conditor, Hec animo percipe dicta tuo
Fac meus hic tandem flectat tua pectora clamor,
O rex, ò anime cura Deumq; meæ.
Acipe non duro uultu pater optime, quas nunc
Sollato fundane mœstus ab ore preces,
Orantis tristes genitus uelociter audi,
Et tempestiuē quam potes affer opene,
Attento cupio tua pectore uerba tenere,
Quidq; uelis summo manè notare paro.
Cumq; aurora suos ortus pulcerrima cœlo,
Extulerit rosea compendienda sinu
Manè tuos cultus tuaq; atria sancta reuisam,
Quaq; uelis disam religione coli
Nam tu non Deus es, cui turpia facta placent,
Perdis, et euertis quos malefacta iuvant.
Impia turbæ sui nimium uirtute superba,
Que seſe iactat posse placere Deo,
Ante tuos sordet uultus polluta reatu,
Offendunt oculos impia facta tuos.
Obrui exiā quos false crimina lingue,
Et pietas mendax fictiq; uerba uiuant,

Quiß

24

432

Quicq; audi cœdis & fraude nocere parati,
Hæc est ante oculos turba nephanda tuos.
Aſt ego sancta tui conſendam limuna templi,
Non me confiſſus, ſed bonitate tua,
Ulic te uotis ſupplex uenerabor ad aras,
Plena timore tui pectora, dona ferens,
Summe Deus tu me patria bonitate gubernas,
Ne ſpolier uerbo, iuſtitiaue tua,
Tu rege conſilijs inimici probra timentem,
Gaudia ne capiat lapsibus ulla meis
Utq; uias teneam, nec me trahat impius error,
Ingridiar uerbo fac præeunte tuo
Nil habet illorum ærti doctrina, ſed edunt
Ambiguis plenos uocabus ore ſonos.
Corde regunt diros parentia dogmata luctus,
Plenaq; mordac pectora felle gerunt
Fauabus effundunt ſtygijs loetale uenenum,
Rictus, ut in tumulis tetra uorago, patet.
Blanda uenenato mentitur lingua ſuſurro,
Et ſtruit inautis pernicioſa dolos.
Pefiferum genus hoc Deus argue, diſiſce, perde.
Ne quod coepertu perſiaatur opus,
Eiſe tam tetra qui te impietate laeſſunt,
Teq; Deum contra bella nephanda gerunt
At quicunq; fide nixi tua uerba ſequuntur,
His da luce noua loetitiaq; ſru.
Fac te perpetuo laudis uenerentur honore.
Auxilio loeti, preſidiq; tuo,
Gaudeat optatis per te ſuccesſibus, omnis
Qui fidente tuum pectore uomen amat
Nam ueluti tutus clypei ſub pondere miles,
Excutit hostili ſpacula iacta manu:
Sic quicq; cincta tuo pia gens, & tuta fauore,
Munitur dextra protegiturq; tua.
Et ueluti ſcuto patria bonitate coronas
Quotquot ſynara te pietate volunt.

F I N I S.

ΕΙΣ ΤΩΝ Περσικών
Inchytorum POMERANIAE DVCVM.

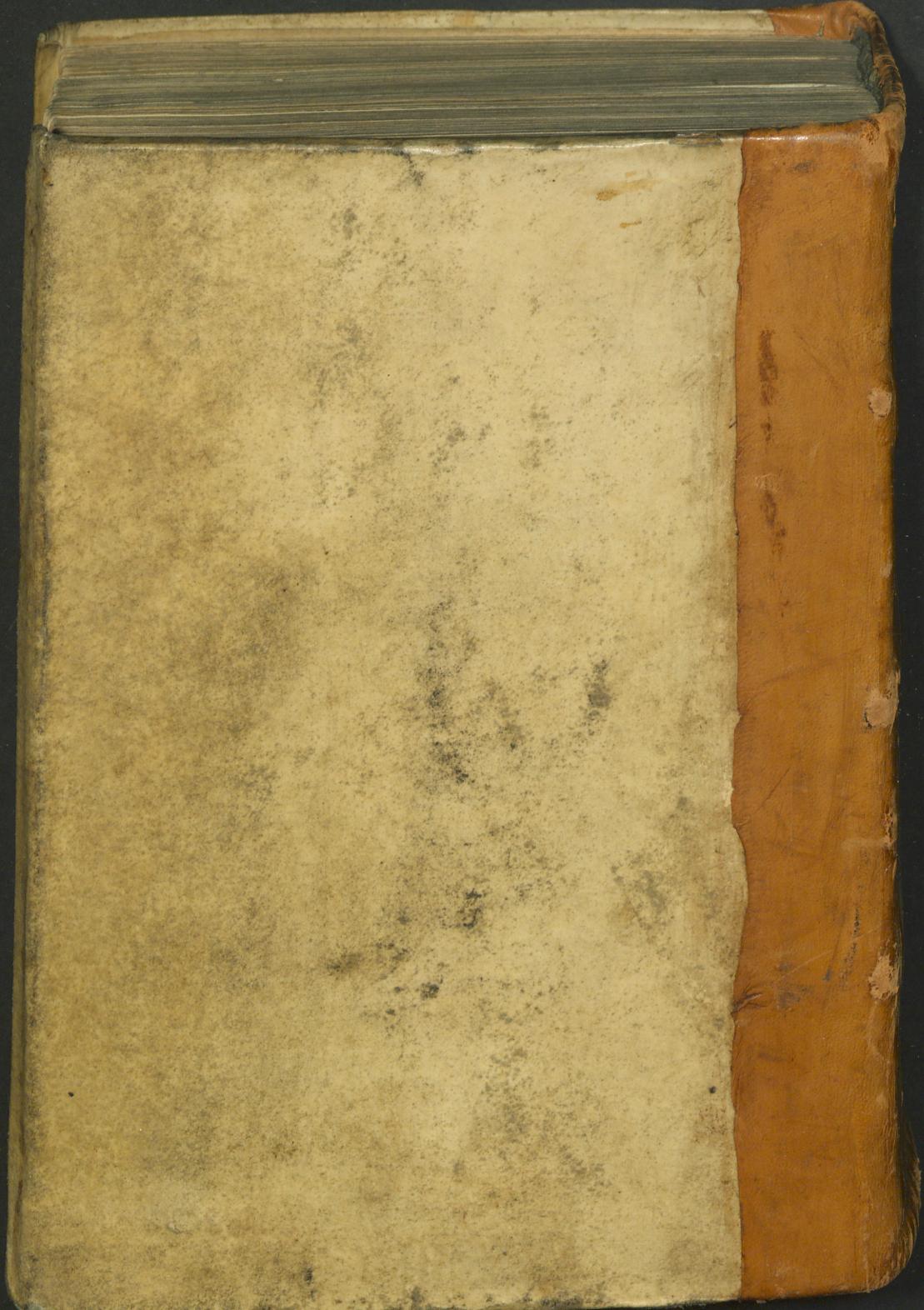
Ingenio superat cunctas Aquila alta volucres
Quadrupedum, trux est, gloria summa, Leo.
At melior G R Y P H V S forma praesignis utraq;
Illiis ingenium, Robur & huius habet.

P. V. VRATISL.

215 70
Inclitorum PO

Ingenio superat cum
Quadrupedum,
At melior GRYP
Illiis ingenium,

DVCVM.

uolucres
summa, Leo.
esignis utraq;
s habet.

LATISL.